

den periode, hvor pensionsopparereren er fuldt skattepligtig til Danmark, jf. dog nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 1, udvides til tillige at omfatte penge- og kreditinstitutordninger, der ikke omfattes af lovens kapitel 1, idet lovens § 53 B også gælder for udenlandske pengeinstitutordninger. Efter en konkret vurdering kan det dog være, at ordningen ikke i skattemæssig henseende kan betragtes som en pensionsordning men derimod som en almindelig bankkonto, og dermed omfattes ordningen ikke af den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A.

Endvidere udvides området for bestemmelsen til også at omfatte pensionsordninger, som har været godkendt af SKAT efter reglerne i lovens § 15 D, men som efter udløbet af de 60 måneder ikke længere er omfattet af lovens afsnit I, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15, i det omfang pensionsordningen ikke vil være omfattet af lovens § 53 B. Det vil sige, at pensionsordningen som udgangspunkt vil være omfattet af lovens § 53 A, medmindre ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B.

Pensionsbeskatningslovens § 53 B vil således blive opretholdt. Indførelse af fradragsret for udenlandske pensionsordninger vil ikke fjerne behovet for § 53 B, idet den foreslåede fradragsret alene vil omfatte pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS.

En ophævelse af pensionsbeskatningslovens § 53 B ville stille vandrende arbejdstagere, der har pensionsordninger, som ikke kan godkendes efter lovens § 15 D, enten fordi ordningen ikke er oprettet i et penge- og pensionsinstitut inden for EU/EØS, eller fordi ordningen er oprettet inden for EU/EØS men ikke kan godkendes efter § 15 D, urimeligt. Konsekvensen af en ophævelse af lovens § 53 B ville blive, at ordningen skal behandles efter reglerne i lovens § 53 A.

Den foreslåede udvidelse af fradragsretten til at gælde for indbetalinger til pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS, kan ikke begrunde, at en vandrende arbejdstager med en pensionsordning oprettet uden for EU/EØS fremover skal beskattes af afkastet af pensionsordningen. Det vil endvidere formentlig i mange tilfælde forekomme, at afkastet er fritaget for beskatning efter skattereglerne i det land, hvor pensionsordningen er oprettet.

Når en vandrende arbejdstager med en pensionsordning, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, flytter til Danmark, vil ordningen som udgangspunkt være omfattet af lovens § 53 A. Hvis ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B, vil ordningen skulle behandles efter denne bestemmelse. Det indebærer som

nævnt, at der sker beskatning af udbetalinger fra ordningen, og at det løbende afkast fra ordningen fritages for beskatning.

En vandrende arbejdstager med en pensionsordning oprettet inden for EU/EØS, der flytter til Danmark, kan undlade at søge ordningen skattemæssigt anerkendt efter lovens § 15 D. Det indebærer, at ordningen i stedet vil være omfattet af lovens § 53 A, medmindre ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B. Det vil også kunne forekomme, at ganske vist er den pågældende ordning oprettet inden for EU/EØS, men den kan ikke godkendes efter lovens § 15 D. I stedet vil ordningen være omfattet af § 53 A, medmindre den opfylder betingelserne i lovens § 53 B.

En vandrende arbejdstager, der har en pensionsordning oprettet inden for EU/EØS, kan ved tilflytning til Danmark derfor vælge mellem enten at søge ordningen skattemæssigt godkendt efter lovens § 15 D, eller at henføre ordningen til beskatning efter lovens § 53 A eller, såfremt betingelserne er opfyldt, § 53 B.

Opretholdelsen af lovens § 53 B sikrer således, at vandrende arbejdstagere med pensionsordninger, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, kan opretholde den nuværende beskatning af den udenlandske pensionsordning, samtidig med, at vandrende arbejdstagere med pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS kan vælge den samme skattemæssige behandling af pensionsordningen som vandrende arbejdstagere med pensionsordninger, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, kan opnå for deres pensionsordninger.

Til nr. 34

For pensionsordninger oprettet her i landet eller i udlandet uden fradragsret, foretages den løbende afkastbeskatning på individniveau efter reglerne i lovens § 53 A, stk. 3. Beskatningen foretages af tilvæksten i pensionsordningens kapitalværdi fra primo til ultimo og medregnes i personens kapitalindkomst. Ved det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 25), foreslås en omlægning af pensionsafkastskatten, således at det ikke længere er forsikringsselskabet mv., der er skattepligtigt efter loven, men de enkelte pensionsopparere. Som en følge heraf er det nærliggende at opgøre beskatningsgrundlaget efter lovens § 53 A efter de samme regler som for pensionsordninger i øvrigt.

Når det er muligt at anvende samme beskatningsgrundlag både for ordninger med fradragsret og ordninger uden fradragsret, vil det være enklere for udenlandske forsikringsselskaber mv. at administrere pensionsordninger godkendt efter § 15 C, herunder at sætte sig ind i, hvilke oplysninger der kræves af dem